

AKTUELT

av

BJARNE KVAM

Norske misjonærer blir hedret

Tre av Det norske misjonsselskaps misjonærer er i år blitt hedret med St. Olavs-Medaljen: tilsynsmann *Jacob Isaksen*, tilsynsmann *Nils Follesøe* og sykepleierske, frøken *Martha Palm*. Frøken Palm er dessuten nylig tildelt det internasjonale Røde Kors' høyeste utmerkelse for sykepleiersker, Florence Nightingale-medaljen.

Frøken Palm har hatt sitt virke i Sør-Afrika siden 1920. Her har hun utført et imponerende arbeid, særlig blant de syke. I 1925 tok hun opp arbeidet med å grunnlegge Nkonjeni misjonshospital, som hennes store livsinnsats fremfor alt er knyttet til. I en lang årrekke bestyrte hun hospitalet — lenge som eneste sykepleierske og uten fast lege knyttet til hospitalet. Under hennes ledelse ble grunnen lagt til det store og godt utbygde sykearbeidet som i dag blir drevet på Nkonjeni. Frøken Palm er utdannet ved Norske Kvinners Sanitetsforenings sykepleieskole i Oslo i 1912. Hun kom hjem for godt i 1947.

Isaksen er født i Brevik i 1895, tok eksamen ved Misjonsskolen i Stavanger i 1918 og reiste i 1920 til Madagaskar etter språkstudium i Frankrike. Han har for det meste hatt sin virksomhet i utkantstrøk der ute. I de senere år har han vært tilsynsmann på Øst-Madagaskar.

Follesøe er født i Askøy i 1894, tok eksamen ved Misjonsskolen i 1921 og reiste samme år ut til Sør-Afrika, hvor han siden har hatt sitt virke. Fra 1944 har han fungert som tilsynsmann. Han har vært hjemme på ferie og drog tilbake til Sør-Afrika i midten av juli.

Nyborg Strand-konferansen

Ved den kontinentale misjonskonferansen på Nyborg Strand i dagene 23.—26. april i år var norsk misjon representert ved generalsekretærene *Einar Amdahl* og *Tormod Vågen*.

Det deltok 50—60 utsendinger fra misjonsrådene i Vest- og Øst-Tyskland, Sveits, Frankrike, Belgia, Holland, England og alle de nordiske land. Det var 5½ år siden forrige kontinentale misjonskonferanse ble holdt i Freudenstadt i Tyskland.

Av foredrag og rapporter gikk det fram at misjonen er inne i en overgangstid: den såkalte kolonitiden skal avvikles, og de unge kirkers selvstendighet skal bli gjennomført.

Fra de selvstendige unge kirkene kommer et stadig sterkere krav om en forandring slik at det gamle misjonsarbeidet kan gå over til å bli en form for mellom-*kirkelig* hjelpearbeid.

Det er denne situasjonen som har gjort temaet «Kirke og misjon» så påtrengende aktuelt og tvunget til ny gjennomdrøfting av problemene, både når det gjelder forholdet til de unge kirkene der ute og forholdet misjon og kirke i hjemlandet.

Kravet om å få det gamle misjonsarbeidet erstattet av mellomkirke-*lig* samarbeid har også tvunget fram spørsmålet om å slå sammen Det internasjonale misjonsråd og Kirkenes Verdensråd. Den gruppen som arbeidet med dette spørsmålet under konferansen på Nyborg Strand, hadde generalsekretær Amdahl som formann. Gruppen utarbeidet en lang rapport, men det ble vedtatt at denne ikke skulle bli offentliggjort ennå, da debatten ikke er avsluttet.

Norsk Misjonsråd stemmer imot sammenslutning

Norsk Misjonsråd har i sitt siste møte gjort vedtak om å avslå å anbefale den påtenkte sammenslutningen av Det internasjonale misjonsråd og Kirkenes Verdensråd. Begrunnelsen er vesentlig av dogmatisk art. Rådet finner at Kirkenes Verdensråd ikke inntar en tilstrekkelig klar holdning når det gjelder sentrale trosspørsmål.

På svensk og finsk hold inntar man en liknende holdning. Danskene derimot har anbefalt sammenslutningen.

Man regner med at sammenslutningen vil finne sted. Men samtidig går man ut fra at et slikt avslag fra norsk side ikke behøver avskjære et visst praktisk samarbeid i misjonsarbeidet.

Spørsmålet om sammenslutning av de to verdensråd vil Det internasjonale misjonsråd ta stilling til under sitt møte i Ghana (Gullkysten) i slutten av dette året.

Indias statsminister på besøk i Norge

Den 20. juni kom Indias statsminister, *Jawaharlal Nehru*, på et tre dagers offisielt besøk til Norge. Under sitt opphold i Oslo drøftet Nehru nedrustningsspørsmålet og andre spørsmål av felles interesse med den norske regjering.

Ved en middag den norske regjering ga for Indias statsminister på Akershus slott, uttalte han i en svartale bl. a.:

— India er ingen stor militærmakt og ønsker ikke å være det, hverken nå eller i fremtiden. Vi har ikke noe spesielt ønske om å stå fram

som ledere, hverken i Asia eller andre steder i verden. Vi har nok av problemer hjemme, og vi skulle for så vidt ønske å holde oss utenfor verdens vansker og problemer, men vi vet alle hvor vanskelig eller umulig det er. Man kan ikke rømme fra spenning og frykt og trusel mot freden.

Under en pressekonferanse svarte Nehru på spørsmålet om kongresspartiet tilstreber en sosialistisk samfunnsordning:

— Ja, det gjør vi, men ikke doktrinært. Vi skyr doktriner som pesten, vi ønsker å gi problemene en praktisk riktig løsning. Privat drift og offentlig drift skal gå hånd i hånd. Vi har begge deler. Chinas politikk eller Sovjets politikk er ikke vår politikk. Men en fornuftig, praktisk sosialisme vil vi ha.

For mange misjonærer i India?

I slutten av 1956 holdt Indias nasjonale kristne råd en viktig konferanse — slike konferanser blir holdt hvert tredje år. Fra den siste konferansen kom det flere viktige uttalelser bl. a. om forholdet til staten og om embedene i kirken.

Forholdet til misjonærene var også oppe til behandling, og det ble i den anledning uttalt:

— Det finnes 5 000 misjonærer i India i dag, mens 500 hadde vært tilstrekkelig. I alt for mange tilfelle dominerer fremdeles vesterlandske misjonærer den indiske kirken, ble det fremholdt.

India vil med glede se asiatiske og afrikanske misjonærer i landet, understreket konferansen i samme forbindelse.

Når man leser slike meldinger, er det lettere å forstå hvorfor Santalmisjonen som i sommer kunne se tilbake på 90 års virksomhet i India, på sin generalforsamling i Bodø tok opp spørsmålet om Santalmisjonen bør søke seg ny misjonsmark, i tillegg til de felter man allerede har, men som man ikke får sende nye misjonærer til. Visumnektingen og den nasjonale stemningen som mer og mer har gjort seg gjeldende også i India, har gjort spørsmålet om nytt felt aktuelt. Vi vil siden komme tilbake til denne saken.

Jødene i Sovjet

Den jødiske verdenskongress som ble holdt i London i vår, var sterkt opptatt med den skjebne som jødene innenfor Sovjets område nå har fått. Dette, mente kongressen, var tidens største jødeproblem. Man regner med at det lever ca. 3 millioner jøder i Sovjet, og det er med dyp bekymring jødene erfarer at deres brødre i øst stadig blir utsatt for diskriminerende forordninger. Ved visse aksjoner mer i det stille hadde man håpet det skulle være mulig å hjelpe jødene i Sovjet. Men da dette

ikke har ført fram, har man nå gått til det skritt å offentliggjøre det materiale som foreligger, forteller O. D. i «Misjonsblad for Israel».

Jødene i Sovjet er blitt utstøtt av samfunnet og er uten rettsvern, som de var det i tsarens regjeringstid.

Man hadde håpet å komme så langt at Sovjet ville gi utreisetilattelse for dem som ønsker å dra til Israel. Men det er ikke noe tegn til at det skal lykkes ennå. Tross Sovjets anerkjennelse av staten Israel i 1948, fører det nå en politikk som forsøker å tilintetgjøre Israel.

Israel i et vanskelig valg

Israels regjering står for tiden i et meget vanskelig valg. Til nå har Israel ført en uavhengig politikk, og ikke tatt stilling til noen øst- eller vest-blokk. Det var nettopp av den grunn at regjeringen ikke ønsket å få Sovjet imot seg for om mulig å komme til en forståelse og få en avtale om fri utvandring for de russiske jøder, som i dag er de hardest rammede av alle jøder.

Men nå står Israel overfor tilbudet fra Eisenhower om å tiltre som partner i det opplegget han har gjort om utbygging av landene i Midt-Østen, under en felles plan og med amerikansk hjelp (Eisenhower-doktrinen). Israel trenger i høy grad hjelp, men i det øyeblikk Israel går med, vil det i Sovjets øyne være tilsluttet vestmaktblokken, og dermed fiendtlig mot Sovjet. Da vil det ikke lenger være noen muligheter for å få reddet jødene i Sovjet.

Afrika Innland Misjon får norske misjonærer

Misjonsutvalget i De Frie Evangeliske Forsamlinger i Norge har forhandlet med Afrika Innland Misjon om å få sende norske kandidater til denne misjons felter i Kongo, Kenya, Tanganyika og Uganda.

De Frie Evangeliske Forsamlinger, som i Oslo er representert ved Menigheten, Møllergaten 38, har for tiden 15 misjonærer i India, Swaziland og Hongkong. Det står 5 kandidater ferdige til å reise ut i Afrika Innland Misjons tjeneste.

Afrika Innland Misjon er et amerikansk-engelsk-kanadisk selskap som har 400—500 misjonærer.

Nytt fra Egede Instituttet

Representantskapet for Egede Instituttet hadde møte den 3. juni under ledelse av formannen, biskop Johannes Smemo.

Instituttets leder, dosent dr. O. G. Myklebust, la fram årsmelding for 1956, som man vil finne gjengitt i sin helhet på annet sted i dette nummer av tidsskriftet. Utdrag av regnskapet ble lest opp av styrets formann, lege Martin Osnes.

Med tanke på å bedre instituttets økonomi ble det nedsatt en komité, som vil få følgende medlemmer: misjonsprest Alfred Andréén, programsekretær Sigurd Lunde, journalist Harald Stene Dehlin og sekretær Bjarne Kvam.

Pastor H. Chr. Mamen sto for tur til å gå ut av styret, men ble gjenvalgt. Det ble også gjenvalg av varamennene: frk. Johanne Høeg, generalsekretær O. Duesund og sokneprest Henrik Vika. Til revisjonen gjenvalgte man revisor Johs. Gulbrandsen.

Studiekurset «Raseproblemet og kristendommen» som Egede Instituttet arrangerte i vår, ble meget vellykket. Vi henviser til omtalen i forrige nr. av NOTM.

Bind 2 av dr. O. G. Myklebusts verk «The Study of Missions in Theological Education» er nå kommet som nr. 7 i serien «Avhandlinger utgitt av Egede Instituttet». Det omfatter tidsrommet fra 1910 til 1950.